

Psalm 60: *Deus, repulisti nos.*

(Voor de koorleider, op 'De lelie was getuige',
een kleinood, v. David, tot lering,-
toen hij vocht met Aram-Tweestromen
en Aram-Goudglans, en Joab terugkeerde,
en Edom versloeg in het Zoutdal;
twaalf maal een duizendtal!)

*Gij schudde de aarde,
hebt haar gespleten,
genees haar breuken,
want zij heeft gewankeld!*

Nee, het was geen straf van de goden
nee, ze konden het niet voorspellen
en nee, de Regering kon er niets
aan doen. Want één ding is duidelijk:
de gebouwen hebben het gedaan!

's Morgens stonden zij zogenaamd onwetend
deurenzwaaiend mensen naar binnen te lokken
en met glimlachende ruiten buiten
de stemming erin te houden

en na de middagpauze deden ze,
cynisch als ze waren, extra hun best
met hun airco's mensen vanuit de hitte
met hun koelte te verwennen –

en toen iedereen binnen was en zat
en vergaderde en solliciteerde en
typte en soms stiekem zat te gamen en
verliefd was op de secretaresse of de
directeur

lieten ze op gezag van de golvende aarde
hun hele architectuur van deurstijl en spiegelglas,
van steunbalk en marmervloer en zelfs van
loodzware beelden en schilderijen

in zichzelf ineenstortend samenkrimpen
tot een piramide van stof en mensenvlees,
alsof ze iets verkeerd gegeten hadden en nu
totaal verslagen en vermodderd op de vloer
in elkaar waren gezakt.

Waarom twijfelen?
De Regering is niet verantwoordelijk!
De gebouwen hebben de schuld!